

18 Νοεμβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Σ. ΛΑΖΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 1000/91 και 1038/91).

5 Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά Όργανα — Σύνθεση — Το ζήτημα των παρακαθημένων στις συνεδριάσεις τους — Η νομολογία και η κριθείσα περίπτωση παρακαθημένων σε συνεδρίαση συμβουλευτικού συλλογικού οργάνου.

Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αντικειμενικότητας — Μέσα και βάρος αποδείξεως.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Το βάρος επίκλησης και απόδειξης, στο σύνολο των στοιχείων, φέρει ο αιτητής σε προσφυγή για ακύρωση διορισμού ή προαγωγής.

15 Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Η λεπτομερής καταγραφή στα πρακτικά των διαβουλευσεων των μελών συλλογικού οργάνου δεν είναι απαραίτητη, νοουμένου ότι περιέχονται στην απόφαση επαρκή στοιχεία που να της προσδίδουν την απαραίτητη αιτιολογία.

20 Οι αιτητές ζήτησαν την ακύρωση της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής με την οποία προάχθηκαν στη θέση του Ανώτερου Χειριστή Μηχανών τα ενδιαφερόμενα μέλη αντί αυτών.

25 Οι αιτητές στην προσφυγή 1000/91 προσέβαλαν την προαγωγή και των 18 προαχθέντων στην πιο πάνω θέση, ενώ ο αιτητής στην προσφυγή 1038/91 προσέβαλε την προαγωγή τριών μόνο από

αυτούς.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Με τους εν προκειμένω ισχυρισμούς περί την σύνθεση της υπεπιτροπής ασχολήθηκαν πρόσφατα στην υπόθεση **Πετούση ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (Υπόθεση αρ. 672/91, ημερομ. 15/10/92), τους οποίους και απέρριψα υιοθετώντας τα όσα λέχθηκαν, επί του ιδίου θέματος, από τον αδελφό Δικαστή κ. Στυλιανίδη στην υπόθεση **Πετούση ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (Υπόθεση αρ. 702/91, ημερομ. 31/7/92).

Όπως αναφέρεται στα πρακτικά της Υπεπιτροπής εκτός των μελών της παρίσταντο ο Αρχιμηχανικός και Γενικός Διευθυντής, ο Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής και ο Διευθυντής Προσωπικού.

Η παρουσία των ατόμων αυτών, όπως λέχθηκε και στις πιο πάνω υποθέσεις, εξουσιοδοτείται από τους Κανονισμούς και ως εκ τούτου δεν υπάρχει ούτε παρανομία, ούτε παρατυπία. Η παρουσία τους εξάλλου, καθίστατο αναγκαία ενόψει των προνοιών της παραγράφου (2) του Κανόνα 6. Το γεγονός ότι η προαγωγή στη θέση Διευθυντή Προσωπικού είχε ακυρωθεί, με απόφαση του Δικαστηρίου, δεν επηρεάζει την υπόθεση, αφού, πριν την προαγωγή του στη θέση αυτή, το συγκεκριμένο πρόσωπο κατείχε τη θέση Διευθυντή Περιφέρειας, με κλίμακα 15. Το γεγονός ότι λανθασμένα αναφέρεται στα πρακτικά η ιδιότητά του ως Διευθυντής Προσωπικού δεν συνιστά ουσιώδη παρατυπία.

Όσο για το αν οι παρακαθήμενοι όφειλαν ν.χ. αποχωρήσουν πριν τη λήψη απόφασης, αν και αυτό είναι προτιμότερο να γίνεται, στην παρούσα περίπτωση, ενόψει της φρασεολογίας του Κανόνα 6(1) "... εκτός εάν τα Μέλη της Υπεπιτροπής είναι της γνώμης ... όπως η συνεδρία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής διεξαχθή ή συνεχισθή, ως η περίπτωσης, άνευ της παρουσίας ..." βρίσκω ότι η παρουσία των παρακαθημένων μέχρι τέλος της συνεδρίας δεν ήταν παράνομη, εφόσον δεν εκφράστηκε αντίθεση από τα Μέλη της Υπεπιτροπής.

Εξάλλου, ο ρόλος της Υπεπιτροπής είναι απλά

συμβουλευτικός, και οι συστάσεις της, όπως ρητά αναφέρεται στον Κανονισμό 19 (4) δεν δεσμεύουν όχι μόνο την Αρχή, αλλά ούτε τα ίδια τα Μέλη της Υπεπιτροπής.

- 5
2. Ισχυρισμοί για έλλειψη αντικειμενικότητας πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα, με βάση πραγματικά στοιχεία (Βλέπε: *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449). Το βάρος αποδείξεως είναι βέβαια στον αιτητή που
- 10
3. Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν είναι ανατιολόγητες. Όπως φαίνεται ο Διευθυντής σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη για το λόγο ότι υπερερούσαν "στην αρχαιότητα και/ή πείρα, αξία, ικανότητα και επίδοση στην υπηρεσία των άλλων υποψηφίων ..." και τους θεώρησε ως τους καταλληλότερους. Εν πάση περιπτώσει, ούτε ο Νόμος, ούτε οι Κανονισμοί προσβλέπουν για ειδική αιτιολόγηση των συστάσεων του Διευθυντή (Βλέπε: *Δημοκρατία ν. Άννας Βιολάρη κ.ά.* (Αναθεωρητική Έφεση 865, ημερομ. 13/1/92).
- 15
- 20
4. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου να προβεί σε λεπτομερή σύγκριση των στοιχείων του κάθε αιτητή με αυτά του κάθε ενδιαφερόμενου μέρους και να αποφανθεί αν υπάρχει ή όχι, σ' οποιαδήποτε περίπτωση, έκδηλη υπεροχή. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής το φέρουν οι αιτητές και είναι καθήκον τους να υποδείξουν στο Δικαστήριο τα στοιχεία που κατά τη γνώμη τους καταδεικνύουν την έκδηλη υπεροχή τους.
- 25
- 30
5. Η λεπτομερής καταγραφή στα πρακτικά των διαβουλεύσεων των μελών συλλογικού οργάνου δεν είναι απαραίτητη, νοουμένου ότι περιέχονται στην απόφαση επαρκή στοιχεία που προσδίδουν σ' αυτή την απαραίτητη αιτιολογία (*Σεκκέ ν. Δημοκρατίας*, υπόθεση αρ. 691/88, ημερομ. 8/11/91).
- 35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- 40
- Πετούσης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Αρ.2) (1992) 4 Α.Α.Δ. 3764.*
- Πετούσης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Αρ.1) (1992) 4 Α.Α.Δ. 2743.*

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437.

Δημοκρατία ν. Βιολάρη και Άλλης (1992) 3 Α.Α.Δ. 15.

Σεκέ ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3546.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής, ημερομηνίας 17/9/91, με την οποία προάχθηκαν στη 10
θέση του Ανώτερου Χειριστή Μηχανών τα ενδιαφερόμενα
μέρη αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

15

Κ. Στιβαρού, για Γ. Κακογιάννη, για την καθ' ης η
αίτηση.

Σ. Πούγιουρος, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

20

Cur.adv.vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι
αιτητές στις υποθέσεις αυτές ζητούν την ακύρωση της 25
απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής (η Αρχή), ημερομ.
17/9/91, με την οποία προάχθηκαν στη θέση του Ανώτερου
Χειριστή Μηχανών τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτών.

Οι αιτητές στην προσφυγή 1000/91 προσβάλλουν την
προαγωγή και των 18 προαχθέντων στην πιο πάνω θέση, 30
ενώ ο αιτητής στην προσφυγή 1038/91 προσβάλλει την
προαγωγή τριών μόνο από αυτούς, του Κύπρου Διογένους,
Πανίκου Παναγίδη και Χριστάκη Νεοφύτου. Κατάλογος
όλων των ενδιαφερομένων μερών είναι επισυνημμένος 35
στην προσφυγή 1000/91, ως Πίνακας Β' και αναφορά στα
ενδιαφερόμενα μέρη θα γίνεται με βάση αυτό τον Πίνακα.
Τα ενδιαφερόμενα μέρη στην Προσφυγή 1038/91, είναι οι
υπ' αριθμούς 16, 17 και 18 στον πιο πάνω Πίνακα.

Τα γεγονότα που αφορούν τις υποθέσεις αυτές, είναι τα 40
ακόλουθα:

Η Αρχή, κυκλοφόρησε στις 5/6/91, Γνωστοποίηση

Κενών Θέσεων (Αρ. 9/91), που περιλάμβανε, υπό αύξοντα αριθμό 19, 18 θέσεις Ανώτερου Χειριστή Μηχανών, Ηλεκτροπαραγωγικός Σταθμός Μονής, Κλίμακα Α7 + 2. Ανάμεσα στους αποταθέντες ήταν οι αιτητές και τα
5 ενδιαφερόμενα μέρη.

Προς το σκοπό διευκόλυνσης της διαδικασίας ετοιμάστηκαν κατάλογοι των αποταθέντων που πληρούσαν τα σχέδια υπηρεσίας και αυτών που δεν τα
10 πληρούσαν (Κατάλογοι χρώματος λευκού και ροζ αντίστοιχα, επισυνάφθηκαν ως Τεκμήριο 2 στην ένσταση).

Του θέματος επιλήφθηκε κατά πρώτον η Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής για Προαγωγές
15 Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού (η ΜΣΕΕ) που στη συνεδρία της ημερομ. 1/8/91, άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή (Γ. Χ" Παύλου), που ανέφερε ότι οι 32 από τους 33 προσοντούχους υποψηφίους είχαν ευρεία πείρα στη λειτουργία σταθμού και κρίνονταν κατάλληλοι για
20 προαγωγή. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν όλοι οι αιτητές και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στη συνέχεια η ΜΣΕΕ μελέτησε το θέμα και αφού έλαβε υπόψη τα παραδεδεγμένα κριτήρια, επέλεξε 27 από τους υποψηφίους ως τους επικρατέστερους, τους οποίους συμπεριέλαβε στην
25 εισήγησή της προς την Αρχή, ημερομ. 27/8/91 (Τεκμήρια 3 και 4). Ο αιτητής στην προσφυγή 1038/91 δεν ήταν ανάμεσα στους επιλεγέντες από τη ΜΣΕΕ.

Ακολούθως, το θέμα εξετάστηκε από τη Συμβουλευτική
30 Υπεπιτροπή της Αρχής (η Υπεπιτροπή), που στη συνεδρία της ημερομ. 6/9/91, αφού μελέτησε την εισήγηση της ΜΣΕΕ και άκουσε και τις απόψεις του Διευθυντή (Εργατούδη), επέλεξε τους καλύτερους, κατά την κρίση της, υποψηφίους, τους οποίους και σύστησε στην Αρχή για
35 προαγωγή. Οι συστηθέντες, τόσον από το Διευθυντή όσον και την Υπεπιτροπή, είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη (Τεκμήριο 5).

Τέλος, η Αρχή, στη συνεδρία της ημερομ. 17/9/91, αφού
40 έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων της εισήγησης της ΜΣΕΕ και των συστάσεων της Υπεπιτροπής και του Διευθυντή, που πρότεινε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη,

αποφάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών από 1/10/91 (Τεκμήριο 6).

Οι λόγοι που προβάλλονται για ακύρωση της επίδικης απόφασης, είναι ως επί το πλείστον κοινοί και στις δύο υποθέσεις και αφορούν: 5

- (1) Την έλλειψη δέουσας έρευνας όσον αφορά τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας. 10
- (2) Τη νομιμότητα της συγκρότησης της Υπεπιτροπής.
- (3) Τη νομιμότητα των συστάσεων του Διευθυντή.
- (4) Την ισχυριζόμενη υπεροχή των αιτητών. 15
- (5) Την αιτιολογία της επίδικης απόφασης.
- (6) Την αντικειμενικότητα των φύλλων αξιολόγησης του αιτητή στην προσφυγή 1038/91. 20

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρότητας, ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η Αρχή παρέλειψε να διεξαγάγει τη δέουσα έρευνα, αναφορικά με την κατοχή, από τους υποψηφίους, του προσόντος της παραγράφου III.4 του σχεδίου υπηρεσίας που αφορά την κατοχή Πιστοποιητικού Ικανότητας Παροχής Πρώτων Βοηθειών. Δεν προβλήθηκε όμως κανένας συγκεκριμένος ισχυρισμός που να αφορά οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη. 25 30

Στην παρούσα υπόθεση, ετοιμάστηκαν, όπως είπα και προηγουμένως, κατάλογοι των υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα και αυτών που δεν τα κατείχαν. Αν και δεν υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά σε κανένα από τα πρακτικά ως προς την ετοιμασία των καταλόγων αυτών, 35 λέχθηκε από τη δικηγόρο της Αρχής, ότι ετοιμάστηκαν από την ίδια την Αρχή. Σύμφωνα με το τεκμήριο της νομιμότητας, πρέπει να λήφθηκαν υπόψη, κατά την ετοιμασία τους, όλα τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Το ότι λήφθηκε υπόψη, κατά την 40 ετοιμασία των καταλόγων και το προσόν της παραγράφου III.4 φαίνεται από τον κατάλογο των υποψηφίων που δεν

- κατέχουν τα προσόντα, όπου υποψήφιος αποκλείστηκε της διαδικασίας λόγω μη κατοχής του συγκεκριμένου προσόντος. Εν πάση περιπτώσει, από έρευνα στους φακέλους των ενδιαφερομένων μερών, διαπίστωσα την
- 5 κατοχή αυτού του προσόντος από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στην έρευνα αυτή θα μπορούσαν να προβαίνουν και οι ίδιοι οι δικηγόροι προτού προβάλουν ισχυρισμούς, που πολλές φορές αποδεικνύονται εκ των πραγμάτων ανυπόστατοι, με αποτέλεσμα να καταναλώνεται άσκοπα
- 10 πολύτιμος χρόνος.

- Αναφορικά με τη συγκρότηση της Υπεπιτροπής, ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η παρουσία, κατά τη συνεδρία της Υπεπιτροπής, προσώπων των οποίων η
- 15 παρουσία δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό 19, καθιστά την απόφασή της άκυρη. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε για την παρουσία του κ. Σάββα, ως Διευθυντή Προσωπικού, ενώ είχε προηγηθεί, λίγες μέρες πριν, η ακύρωση, από το Ανώτατο Δικαστήριο, της προαγωγής
- 20 του στη θέση αυτή. Εν πάση περιπτώσει, όπως είναι η θέση του δικηγόρου των αιτητών, οι παρακαθήμενοι έπρεπε ν' αποχωρήσουν από τη συνεδρία πριν τη λήψη αποφάσεως.

- Η Σύνθεση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής
- 25 προβλέπεται από τον Κανονισμό 19, του οποίου η παράγραφος (6) προνοεί ότι η διαδικασία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής θα ρυθμίζεται σύμφωνα με τους Κανόνες του Μέρους II του Δεύτερου Πίνακα. Ο Κανόνας 6 του Μέρους II του Δεύτερου Πίνακα, προνοεί
- 30 τα ακόλουθα:

- "6(1) Εις οιαδήποτε συνεδρίαν της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, θα δύνανται να παρίστανται (αλλ' ουχί
- 35 ως μέλη της Υπεπιτροπής) ο Διευθυντής, και τοιοῦτοι άλλοι υπάλληλοι κατέχοντες θέσεις επί κλίμακος 15 και άνω, ως τα Μέλη της Υπεπιτροπής ή ο Διευθυντής ήθελον κρίνει ότι η παρουσία των είναι υπό τας περιστάσεις χρήσιμος ή επιθυμητή, εκτός εάν τα Μέλη της Υπεπιτροπής είναι της γνώμης ότι λόγω της
- 40 φύσεως του υπό συζήτησιν θέματος δέον όπως η συνεδρία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής διεξαχθή ή συνεχισθή, ως η περίπτωση, άνευ της παρουσίας πάντων των ως άνω προσώπων ή τινών εξ αυτών.

(2) Τα Μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής θα δύνανται να ακούουν τας απόψεις του Διευθυντού και άλλων προϊσταμένων τμημάτων ή υπηρεσιών της Αρχής κατά την απόλυτον κρίσιν των και να δίδουν εις τας τοιαύτας απόψεις οίαν βαρύτητα ήθελον κρίνει πρέπον." 5

Με τους ίδιους ισχυρισμούς ασχολήθηκα πρόσφατα στην υπόθεση **Πετούση ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (Υπόθεση αρ. 672/91, ημερομ. 15/10/92), τους οποίους και απέρριψα υιοθετώντας τα όσα λέχθησαν, επί του ίδιου θέματος, από τον αδελφό Δικαστή κ. Στυλιανίδη στην υπόθεση **Πετούση ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (Υπόθεση αρ. 702/91, ημερομ. 31/7/92). 10

Όπως αναφέρεται στα πρακτικά της Υπεπιτροπής, Παράρτημα 5 στη συνεδρία της, εκτός των μελών της παρίσταντο ο κ. Εργατούδης, Αρχιμηχανικός και Γενικός Διευθυντής, ο κ. Κουντούρης, Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής και ο κ. Σάββα, Διευθυντής Προσωπικού. 15 20

Η παρουσία των ατόμων αυτών, όπως λέχθηκε και στις πιο πάνω υποθέσεις, εξουσιοδοτείται από τους Κανονισμούς και ως εκ τούτου δεν υπάρχει ούτε παρανομία, ούτε παρατυπία. Η παρουσία τους εξάλλου, καθίστατο αναγκαία ενόψει των προνοιών της παραγράφου (2) του Κανόνα 6. Το γεγονός ότι η προαγωγή του κ. Σάββα στη θέση Διευθυντή Προσωπικού είχε ακυρωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου, δεν επηρεάζει την υπόθεση, αφού, πριν την προαγωγή του στη θέση αυτή, κατείχε τη θέση Διευθυντή Περιφέρειας, με κλίμακα 15. Το γεγονός ότι λανθασμένα αναφέρεται στα πρακτικά η ιδιότητά του ως Διευθυντής Προσωπικού δε συνιστά ουσιώδη παρατυπία. 25 30 35

Όσο για το αν οι παρακαθήμενοι όφειλαν να αποχωρήσουν πριν τη λήψη απόφασης, αν και αυτό είναι προτιμότερο να γίνεται, στην παρούσα περίπτωση, ενόψει της φρασεολογίας του Κανόνα 6(1) "... εκτός εάν τα Μέλη της Υπεπιτροπής είναι της γνώμης ... όπως η συνεδρία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής διεξαχθή ή συνεχισθή, ως η περίπτωσης, άνευ της παρουσίας..." (η υπογράμμιση 40

είναι δική μου), βρίσκω ότι η παρουσία των παρακαθημένων μέχρι τέλους της συνεδρίας, δεν ήταν παράνομη, εφόσον δεν εκφράστηκε αντίθεση από τα Μέλη της Υπεπιτροπής.

5

Εξάλλου, ο ρόλος της Υπεπιτροπής είναι απλά συμβουλευτικός, και οι συστάσεις της, όπως ρητά αναφέρεται στον Κανονισμό 19(4) δε δεσμεύουν όχι μόνο την Αρχή, αλλά ούτε τα ίδια τα Μέλη της Υπεπιτροπής.

10

Στο στάδιο αυτό, θεωρώ σκόπιμο να εξετάσω, πριν προχωρήσω στα επόμενα σημεία, τον ισχυρισμό του αιτητή στην προσφυγή 1038/91, για έλλειψη αντικειμενικότητας εκ μέρους των Αξιολογούντων Λειτουργών του, και ιδιαίτερα του Διευθυντή Λειτουργίας του Σταθμού Μονής, κατά τη σύνταξη των Φύλλων Αξιολόγησής του, που είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση της βαθμολογίας του κατά τα τελευταία χρόνια.

20

Ισχυρισμοί για έλλειψη αντικειμενικότητας πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα, με βάση πραγματικά στοιχεία (Βλέπε: *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449). Το βάρος αποδείξεως είναι βέβαια στον αιτητή που προβάλλει τους ισχυρισμούς αυτούς. Ο δικηγόρος του αιτητή επιχείρησε ν' αποδείξει τους ισχυρισμούς του για έλλειψη αντικειμενικότητας με την κατάθεση, ως Παράρτημα "X" στη γραπτή του απάντηση για τον αιτητή, του Φύλλου Αξιολόγησης του αιτητή για το 1991, όπου στο Μέρος VII ο Διευθυντής Περιφέρειας Σταθμού Μονής, υπογράφοντας το Φύλλο, παρατήρησε ότι "Πιστεύω η βαθμολογία είναι αυστηρή.". Στο φύλλο αυτό ο αιτητής αξιολογήθηκε με 5B+ και 2B. Η αξιολόγηση έγινε από τριμελή ομάδα. Οι αξιολογήσεις του για το 1989 και 1990 ήταν περίπου στα ίδια επίπεδα (ελαφρά κατώτερες). Για την αξιολόγησή του για το 1988, που ήταν ακόμα κατώτερη, όπως φαίνεται στο μέρος 4(γ), συμφώνησε και ο ίδιος. Οι πιο πάνω αξιολογήσεις γίνονταν από διαφορετικούς Λειτουργούς κάθε χρόνο, με εξαίρεση τον κ. Λυσανδρίδη, Βοηθό Διευθυντή Σταθμού

25

30

35

40

Μονής, που ήταν ένας από τους Αξιολογούντες Λειτουργούς του αιτητή, κατά τα 4 τελευταία χρόνια. Το γεγονός μόνο της παρατήρησης του Διευθυντή κατά το 1991, στην οποία αναφέρθηκε ο δικηγόρος του αιτητή, δεν είναι

αρκετό να στοιχειοθετήσει έλλειψη αντικειμενικότητας κατά τη σύνταξη των εκθέσεων του αιτητή. Επομένως, οι σχετικοί ισχυρισμοί του, απορρίπτονται.

Είναι η θέση των αιτητών ότι υπερέχουν των 5
ενδιαφερομένων μερών σε προσόντα και αρχαιότητα και
ως εκ τούτου η σύσταση του Διευθυντή πάσχει, λόγω
αντίθεσης με τα στοιχεία των φακέλων, και είναι
αναιτιολόγητη.

Κατ' αρχήν οι συστάσεις του Διευθυντή δεν είναι, κατά
τη γνώμη μου, αναιτιολόγητες. Όπως φαίνεται από το
Παράρτημα 5, ο Διευθυντής σύστησε τα ενδιαφερόμενα
μέρη για το λόγο ότι υπερερούσαν "στην αρχαιότητα και/
ή πείρα, αξία, ικανότητα και επίδοση στην υπηρεσία των 15
άλλων υποψηφίων..." και τους θεώρησε ως τους
καταλληλότερους. Εν πάση περιπτώσει, ούτε ο Νόμος,
ούτε οι Κανονισμοί προβλέπουν για ειδική αιτιολόγηση
των συστάσεων του Διευθυντή (Βλέπε: *Δημοκρατία ν.*
'Αννας Βιολάρη κ.ά. (Αναθεωρητική Έφεση 865, ημερομ. 20
13/1/92).

Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν έγιναν με γνώμονα
μόνο την αρχαιότητα, αλλά αφού έλαβε υπόψη όλα τα 25
κριτήρια. Μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν
σε αρχαιότητα και άλλα σε άλλα από τα κριτήρια. Δε
βρίσκω βάσιμο τον ισχυρισμό ότι οι συστάσεις του
Διευθυντή βρίσκονται σ' αντίθεση με τα στοιχεία των
φακέλων.

Οι αιτητές για να πετύχουν την ακύρωση της επίδικης
απόφασης πρέπει ν' αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι
των ενδιαφερομένων μερών. Οι προαγωγές γίνονται βάσει
του Κανονισμού 23, του οποίου οι παραγράφοι (2)-(4), 35
προνοούν ότι:

"(2) Προαγωγαί αποφασίζονται βάσει της πείρας,
της αξίας, της ικανότητας, της αρχαιότητας παρά τη
Αρχή, των προσόντων εν συσχετισμώ προς το εκάστοτε
ισχύον διά την θέσιν σχέδιον υπηρεσίας, και της εν τη 40
υπηρεσία επιδόσεως εκάστου υποψηφίου. Νοείται ότι η
σειρά εν τη οποία τα κριτήρια ταύτα (τα οποία εν τοις
παρούσι κανονισμοίς αναφέρονται ως 'τα

παραδεδομένα κριτήρια') αναφέρονται ανωτέρω, ουδόλως καθορίζει ή υποδηλοί ιεράρχησιν, αξιολόγησιν ή υπερτέραν βαρύτητα οιουδήποτε των ως άνω κριτηρίων έναντι ετέρου.

5

(3) Κατά την προαγωγήν εις θέσιν επί κλίμακος Α15 και άνω ως και εις ανωτέραν συνδεδυασμένην θέσιν, η Αρχή λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν τας συστάσεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και του Διευθυντού, και τας περί των υποψηφίων επιστευτικάς εκθέσεις.

10

(4) Κατά την προαγωγήν εις θέσιν ετέραν των εν τη παραγράφω (3) αναφερομένων θέσεων, η Αρχή λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν-

15

(α) τας συστάσεις και απόψεις της αρμοδίας Επιτροπής Επιλογής, της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, του Διευθυντού και οιουδήποτε Διευθυντού Υπηρεσίας, Περιφερείας ή Ηλεκτροπαραγωγού Σταθμού, η Αρχή ήθελε κρίνει σκόπιμον να συμβουλευθή

20

(β) τας περί των υποψηφίων εμπιστευτικάς εκθέσεις,

.....".

25 Τα πιο πάνω αναφερόμενα κριτήρια, όπως ρητά προνοεί ο Κανονισμός, πρέπει να συνεκτιμούνται και κανένα από αυτά δεν έχει μεγαλύτερη βαρύτητα από τα άλλα.

30 Αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη, κατείχαν όλα τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας και όλοι κρίθηκαν κατάλληλοι για προαγωγή.

Προσφυγή 1038/91

35

Ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 16, 17 και 18, όπως εμφανίζονται στον Πίνακα Β της προσφυγής 1000/91.

40 Ο αιτητής είναι αρχαιότερος μόνο του ενδιαφερόμενου μέρους 18, κατά 3 μήνες μόνο, αρχαιότητα που είναι μηδαμινή. Και τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη έχουν

καλύτερες αξιολογήσεις από τον αιτητή και συστήθηκαν τόσον από τη ΜΣΕΕ όσον και την Υπεπιτροπή και το Διευθυντή. Οι συστάσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με τον Κανονισμό 23(4). Τα ισχυριζόμενα ανώτερα προσόντα του αιτητή, που εν πάση περιπτώσει 5
δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας, δεν μπορούν ν' αποτελέσουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. Εξάλλου, και το ενδιαφερόμενο μέρος 18, που είναι νεώτερος του αιτητή κατά 3 μήνες, κατέχει ορισμένα από τα προσόντα αυτά. Ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι των 10
ενδιαφερομένων μερών.

Προσφυγή 1000/91

Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου να προβεί σε 15
λεπτομερή σύγκριση των στοιχείων του κάθε αιτητή με αυτά του κάθε ενδιαφερόμενου μέρους και να αποφανθεί αν υπάρχει ή όχι, σ' οποιαδήποτε περίπτωση, έκδηλη υπεροχή. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής το φέρουν οι αιτητές και είναι καθήκον τους να υποδείξουν 20
στο Δικαστήριο τα στοιχεία που κατά τη γνώμη τους καταδεικνύουν την έκδηλη υπεροχή τους. Δεν προβλήθηκε κανένας ισχυρισμός για υπεροχή των αιτητών ως προς τη βαθμολογία.

Ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε το γενικό ισχυρισμό ότι οι αιτητές υπερέχουν των ενδιαφερομένων μερών σε προσόντα και αρχαιότητα. Δεν είναι δυνατή η παράθεση όλων των πιστοποιητικών των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών για σκοπούς σύγκρισης. Ο 30
δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε, ειδικά, ότι όλοι οι αιτητές, εκτός του αιτητή Λαζάρου, κατέχουν απολυτήριο εξαταξίου Γυμνασίου, ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη με αριθμούς 4, 10 και 16 δεν κατέχουν τέτοιο απολυτήριο. Εδώ θα ήθελα να παρατηρήσω ότι ούτε το ενδιαφερόμενο 35
μέρος 2 διαθέτει απολυτήριο εξαταξίου Γυμνασίου. Όπως φαίνεται από το φάκελό του, φοίτησε μέχρι την 5η Τάξη της Αμερικανικής Ακαδημίας Λάφνακας.

Το απολυτήριο εξαταξίου Γυμνασίου δεν είναι 40
απαραίτητο προσόν σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας. Ο αιτητής Λαζάρου έχει απολυτήριο τετραταξίου Τεχνικής Σχολής. Το ίδιο και τα ενδιαφερόμενα μέρη 10 και 16. Το

ενδιαφερόμενο μέρος 4 έχει στο φάκελό του πιστοποιητικό φοίτησης μέχρι την 5η Τάξη του Λανιτείου Γυμνασίου Λεμεσού, στην οποία παρέμεινε στάσιμος. Το ενδιαφερόμενο μέρος 10, έχει, επιπλέον πιστοποιητικά του City and Guilds of London Institute στα ακόλουθα θέματα:

1. "Examination for the Boiler Operator's Certificate",
 - 10 2. "Steam Turbine Plant Operation", Μέρη 1 και 2, και
 3. "Principles and Operation of Power Plant", Μέρη 1 και 2.
- 15 Από τους αιτητές, μόνο ο αιτητής Βοσκός κατέχει προσόντα πέραν των προβλεπομένων από το σχέδιο υπηρεσίας και συγκεκριμένα τα υπ' αριθμούς 1 και 2 ανωτέρω, του City and Guilds, καθώς και πιστοποιητικό "In Practical Mathematics for Telecommunications Technicians" και πάλι του City and Guilds.

25 Ορισμένα από τα προσόντα αυτά κατέχουν, πλην του ενδιαφερόμενου μέρους 10, και τα ενδιαφερόμενα μέρη 5, 7, 8, 9, 12, 14 και 15.

Με βάση τα πιο πάνω, δεν μπορεί να λεχθεί ότι οι αιτητές, πλην του αιτητή Βοσκού, υπερέχουν οποιουδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη σε προσόντα. Αντίθετα, ορισμένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι που 30 υπερέχουν. Ως προς την αρχαιότητα, τα ενδιαφερόμενα μέρη 1 και 2, υπερέχουν όλων των αιτητών. Ο αιτητής 1, υπερέχει σε αρχαιότητα μόνο των ενδιαφερομένων μερών 16, 17 και 18, κατά 3, 4 και 14 μήνες αντίστοιχα. Η υπεροχή του είναι ελαφρή και δεν μπορεί από μόνη της να 35 θεμελιώσει έκδηλη υπεροχή.

Ο αιτητής 2, είναι νεότερος των ενδιαφερομένων μερών 1 και 2, έχει την ίδια αρχαιότητα με το ενδιαφερόμενο μέρος 3 και είναι αρχαιότερος των υπολοίπων. Η 40 αρχαιότητά του όμως, δεν μπορεί από μόνη της να θεμελιώσει έκδηλη υπεροχή, λαμβανομένου υπόψη ότι στερεί, γενικά, σε βαθμολογία των ενδιαφερομένων

μερών και ότι μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν από τη ΜΣΕΕ, το Διευθυντή και την Υπεπιτροπή.

Ο αιτητής 3 είναι νεότερος των ενδιαφερομένων μερών 1, 2, 3 και 4, έχει την ίδια αρχαιότητα με το ενδιαφερόμενο μέρος 5 και είναι αρχαιότερος των υπολοίπων. Ούτε και στην περίπτωση του όμως μπορεί να θεμελιωθεί έκδηλη υπεροχή, λαμβανομένων υπόψη των υπόλοιπων κριτηρίων και της σύστασης υπέρ των ενδιαφερομένων μερών. 5
10

Τα ίδια ισχύουν και για τον αιτητή 4, που υπερέχει σε αρχαιότητα μόνο των ενδιαφερομένων μερών 14-18 και έχει την ίδια αρχαιότητα με το ενδιαφερόμενο μέρος 13, όπως και για τον αιτητή 6, που υπερέχει ελαφρά σε αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών 16, 17 και 18 μόνο. 15

Τέλος, ο αιτητής Βοσκός, με αριθμό 5, υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 1 μήνα του ενδιαφερόμενου μέρους 15 με τον οποίο έχουν και ίσα, περίπου, προσόντα. Η ελαφρή υπεροχή του σε αρχαιότητα, δεν μπορεί να υπερισχύσει ενόψει και των υπολοίπων κριτηρίων και ειδικά της καλύτερης εικόνας του ενδιαφερόμενου μέρους στις βαθμολογίες. 20
25

Ο αιτητής 5 είναι επίσης αρχαιότερος των ενδιαφερομένων μερών 16 και 17 κατά 6 και 7 μήνες αντίστοιχα. Τα κάπως υπέρτερα προσόντα του, που δεν απαιτούνται όμως από το σχέδιο υπηρεσίας ούτε κι' αποτελούν πλεονέκτημα, μαζί με την ελαφρή υπεροχή του σε αρχαιότητα, δεν μπορούν να θεμελιώσουν, κατά τη γνώμη μου, έκδηλη υπεροχή, λαμβανομένων υπόψη και των συστάσεων υπέρ των ενδιαφερομένων μερών. 30
35

Συγκρινόμενος με το ενδιαφερόμενο μέρος 18, ο αιτητής 5 υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 15 μήνες, και έχει κάπως υπέρτερα προσόντα που δεν θεωρούνται από το σχέδιο υπηρεσίας ούτε ως απαραίτητα, ούτε ως πλεονέκτημα. Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει κάπως καλύτερες αξιολογήσεις. Ούτε στην περίπτωση αυτή μπορεί, κατά τη γνώμη μου, η υπεροχή του αιτητή να 40

χαρακτηρισθεί ως έκδηλη.

5 Όσον αφορά την αιτιολογία, βρίσκω ότι αυτή, όπως εμφανίζεται στα διάφορα τεκμήρια και τα στοιχεία των φακέλων, είναι επαρκής. Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι απόψεις του Διευθυντή δεν καταγράφηκαν, είναι αβάσιμος.

10 Οι απόψεις αυτές είναι καταγραμμένες πλήρως στο Τεκμήριο 5, το οποίο τέθηκε ενώπιον της Αρχής. Πέραν τούτου, ο Διευθυντής, κατά τη συνεδρία της Αρχής, επιβεβαίωσε τις συστάσεις του αυτές (Τεκμήριο 6).

15 Τέλος, η λεπτομερής καταγραφή στα πρακτικά των διαβουλεύσεων των μελών συλλογικού οργάνου δεν είναι απαραίτητη, νοουμένου ότι περιέχονται στην απόφαση επαρκή στοιχεία που να προσδίδουν σ' αυτή την απαραίτητη αιτιολογία (**Σεκέ ν. Δημοκρατίας**, υπόθεση αρ. 691/88, ημερομ. 8/11/91).

20

Ως αποτέλεσμα, οι προσφυγές αυτές αποτύγχάνουν και απορρίπτονται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.